

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 K 025039 25 K
Tuzla, 21.03.2025. godine

Presuda pravosnažna dana 14.08.2026. godine-
preinačena u odluci o kazni i sigurnosnoj mjeri
presudom Vrhovnog suda FBiH broj
03 0 K 025039 25 Kž od 14.08.2026. godine,
tako što se optuženi H.M. osuđuje na kaznu
zatvora u trajanju od tri godine, te mu se izriče
sigurnosna mjera zabrane upravljanja prijevoznim
sredstvom „B“ kategorije u trajanju od dvije godine.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Damira Čačkovića kao predsjednika vijeća, te Merside Sušić i Emine Brkić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Edite Jakovljević, u krivičnom predmetu protiv optuženog H.M. zbog krivičnog djela- Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0105442 24 od 13.08.2024. godine koja je potvrđena dana 20.08.2024. godine i precizirana na glavnom pretresu dana 27.01.2025. godine, nakon održanog glavnog pretresa u odsustvu stranaka i branioca, donio je i dana 21.03.2025. godine javno objavio

P R E S U D U

Optuženi H.M., sin J. i majke Dž., rođene R., rođen ..., u T., nastanjen u ..., u gradu T., Bošnjak, državljanin BiH, JMBG ..., po zanimanju automehaničar, sa završenom srednjom školom, nezaposlen, razveden, otac dvoje malodobne djece, do sada osuđivan: [...] *Ispušteni podaci iz kaznene evidencije*

K r i v j e

Što je:

Dana 16.08.2022. godine, oko 03,30 sati, na magistralnom putu M-4, Tuzla-Doboj, u neposrednoj blizini preduzeća Luciana, u mjestu Bistarac, u gradu Lukavac, upravljajući putničkim motornim vozilom marke Honda, registarskih oznaka ..., sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,13 gr/kg, i brzinom od oko 158,44 km/h, svjestan da je brzina kretanja vozila na tom dijelu ograničena na 60 km/h, znakom izričite naredbe II-34, ograničenje brzine od 60 km/h, postupajući tako suprotno odredbi člana 44. stav 2. u vezi sa stavom 1. i odredbama člana 174. stav 1. i 2. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, uslijed kojih propusta je bio svjestan da takvo grubo kršenje prometnih propisa može ugroziti javni promet i dovesti u opasnost život ili tijelo ljudi, pa je pristao na to, u noćnim uvjetima vožnje, bez padavina, po suhom asfaltnom zastoru, sa preglednošću puta od oko 300 metara u smjeru kretanja vozila, pri takvoj bezobzirnoj vožnji, preduzeo radnju preticanja vozilom a da vozilo nije držao na potrebnom odstojanju i rastojanju od vozila koje pretiče tako da ga ne ometa, niti ugrožava u saobraćaju, čime je postupio i protivno članu 62. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u

Bosni i Hercegovini, uslijed čega u fazi preticanja, na udaljenosti od oko 3,90 metara od lijeve prema desnoj ivici kolovoza, posmatrano po širini kolovoza magistralnog puta, dolazi do kontakta zadnjeg desnog bočnog dijela putničkog motornog vozila marke Honda sa prednjim lijevim čono-bočnim dijelom putničkog motornog vozila marke Mercedes-Benz, Model ML 350, registarskih oznaka ..., kojim je upravljao vozač E.B., koje se kretalo desnom saobraćajnom trakom, u istom smjeru kretanja, brzinom kretanja vozila od oko 143,39 km/h, nakon čega dolazi do rotacionog zanošenja zadnjeg dijela vozila Honda, i usmjeravanja prednjeg dijela vozila u suprotnom smjeru prema Lukavcu, te nekontrolisanog kretanja unazad istog vozila ispred vozila Mercedes-Benz i njegovog slijetanja sa operativne površine kolovoza puta na desnu zemljanu kosinu nasipa puta, posmatrano iz smjera Lukavca u smjeru Tuzle, dok vozilo Mercedes-Benz, Model ML 350 napušta operativnu površinu puta, prelazi na desnu zemljanu kosinu puta, posmatrano iz smjera Lukavca u smjeru Tuzle, i svojim prednjim dijelom udara u betonski potporni stub uslijed čega dolazi do podizanja i odvajanja od tla zadnjeg dijela vozila Mercedes-Benz, Model ML 350, a onda i do nekontrolisanog prevrtanja vozila po zemljanoj površini pored desne strane magistralnog puta, sve do njegovog konačnog zaustavljanja, pri čemu je bio svjestan da ovakvim načinom ugrožavanja javnog prometa može doći do povređivanja i smrtnog ishoda putnika u putničkom motornom vozilu Mercedes-Benz, Model ML 350, ali je olako držao da takva posljedica neće nastupiti, pri čemu je došlo do smrti vozača vozila Mercedes-Benz, Model ML 350 E.B. koja je nastupila neposredno uslijed konkurentnih uzroka smrti i to oštećenja po život važnih centar u mozgu, udisanja krvi, izlivanja krvi u obje grudne duplje kao i obimnog mehaničkog ozljeđivanja tijela, kao i teške tjelesne povrede suvozača u vozilu Mercedes-Benz, Model ML 350 V.K. u vidu crtastog preloma donjeg dijela tijela desne goljenične kosti i preloma unutarnjeg gležnja potkoljena, minornog preloma petne kosti desnog stopala, preloma kockaste kosti desnog stopala, isčašenja čašice desnog koljenog zgloba, razderano-nagnječne rane nadlanice desne šake, razderano-nagnječne rane lijeve uške, preloma I i II-og rebra desno, avulzione povrede u predjelu desnog kuka /acetabuluma/, oštećenja unutrašnjeg kolateralnog ligamenta lijevog koljena sa krvnom podlivenošću i ogrebotine kože desne strane čela, te lake tjelesne povrede suvozača u vozilu Honda Z.M. u vidu nagnjenčenja prednje-vanjske strane lijeve natkoljenice uz krvnu podlivenost dubljih slojeva kože/bez znakova eventualnog povređivanja muskulature/, razderano-nagnječne rane u predjelu lijevog kuka /acetabuluma/ i predjela skočnog zgloba lijevo i razderano-nagnječnu ranu lijeve strane čela.

Čime je izvršio krivično djelo - Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, pa ga sud primjenom navedenih zakonskih odredbi, te primjenom odredbi člana 49. stav 1. i 2. i člana 43. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine:

O S U D B A

na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine

Na osnovu člana 77. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom se izriče sigurnosna mjera – zabrana upravljanja prijevoznim sredstvom

„B“ kategorije u trajanju od 1 (jedne) godine, sa tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanje ove mjere.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka.

OBRAZLOŽENJE

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0105442 24 od 13.08.2024. godine koja je potvrđena dana 20.08.2024. godine i precizirana na glavnom pretresu dana 27.01.2025. godine optuženom H.M. je stavljeno na teret izvršenje krivičnog djela - Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH) u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH.

Dana 26.09.2024. godine pred ovim sudom održano je ročište o izjašnjenju o krivnji optuženog H.M. po predmetnoj optužnici, a kojom prilikom se optuženi izjasnio da nije kriv, te je predmet dostavljen sudskom vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

Na glavnom pretresu održanom pred ovim sudom dana 18.03.2025. godine, a nakon što su bili izvedeni svi dokazi koji su predloženi od strane optužbe i odbrane, branilac optuženog H.M. advokat Mešić Amir je izjavio da je njegov branjenik odlučio da promijeni izjavu o krivnji, tako da u cijelosti priznaje krivnju da je izvršio krivično djelo na mjestu, u vrijeme i na način kako je to navedeno u dispozitivu potvrđene optužnice, a što je optuženi H.M. u cijelosti i potvrdio.

Ovaj sud je u smislu člana 245. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH) u vezi sa članom 82. stav 1. tačka a), b), d) i e) Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH provjerio da li je optuženi H.M. izjavu o priznanju krivnje dao dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da li optuženi razumije da se izjavom o priznanju krivnje odriče prava na suđenje, da li je upoznat i razumije li moguće posljedice izjave o priznanju krivnje, uključujući i posljedice vezane za imovinskopravni zahtjev i troškove krivičnog postupka, kao i sa pravom da bude oslobođen naknade u slučaju iz člana 202. stav 4. ZKP FBiH, pa je utvrdio da je do priznanja krivnje optuženog na glavnom pretresu došlo dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, da je optuženi svjestan svih posljedica koje priznanje krivnje povlači, da je upoznat da se priznanjem krivnje odriče prava na suđenje i sa mogućim posljedicama u vezi sa imovinskopravnim zahtjevom i obavezom da naknadi troškove krivičnog postupka, te pravom da budu oslobođen od naknade ovih troškova u slučajevima predviđenim članom 202. stav 4. ZKP FBiH. Ovaj sud je takođe utvrdio da je optuženi prilikom davanja izjave o priznanju krivnje na glavnom pretresu bio potpuno fizički i psihički zdrav, da nije bio pod uticajem bilo kakvih opojnih sredstava ili nečeg drugog što bi narušilo njegovu sposobnosti da donosi odluke svjesno i sa razumijevanjem. Prilikom davanja izjave o priznanju krivnje optuženom, a kako je to sam naveo, niko nije prijetio, zastrašivao ga ili na drugi način uticao da prizna krivnju, niti mu je neko obećao kakvu korist ako krivnju prizna, a niti ga je nagovarao na priznanje krivnje. Optuženi je upozoren da je za krivično djelo - Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa

članom 332. stav 1. KZ FBiH propisana kazna zatvora od najmanje godinu dana, nakon čega je izjavio da je svjestan svih posljedica koje proizilaze iz priznanja krivnje, jer se o tome prethodno konsultovao sa svojim braniocem, potvrđujući da su tačni svi činjenični navodi iz optužnice, da u cijelosti priznaje da je u radnjama opisanim u optužnici izvršio krivično djelo – Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH, te da je svjestan da se priznajući krivnju odrekao prava na suđenje.

Pošto izjava optuženog H.M. kojim je priznao izvršenje krivičnog djela – Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH i to upravo na način kako mu se optužnicom stavlja na teret, predstavlja dokazno sredstvo, odnosno izvor saznanja o činjenicama koje se utvrđuju u krivičnom postupku i pošto samo na priznanju krivnje nije moguće zasnovati presudu kojom se optuženi oglašava krivim, ovaj sud je, provjeravajući u smislu člana 245. stav 1. tačka c) ZKP FBiH u vezi sa članom 82. stav 1. tačka c) Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH, da li postoji dovoljno dokaza o krivnji optuženog H.M., a nakon što se izjasnio da su tačni svi činjenični navodi iz optužnice izvršio uvid u sve dokaze koji su izvedeni tokom postupka i to: iskaze svjedoka Z.M., V.K., Z.B., D.A. i S.S., iskaz optuženog kao svjedoka, iskaze vještaka sudske medicine Alić Emira i Zdenka Cihlarža, vještaka saobraćajne struke Gabeljić Samira, te vještaka neuropsihijatra Kasima Brigića, zapisnik PU Lukavca pod brojem 08-06/10-1 od 29.08.2022. godine o saslušanju svjedokinje Z.M., zapisnik Kantonalnog tužilaštva TK pod brojem T03 0 KT 0105442 24 od 25.06.2024. godine o saslušanju svjedokinje Z.M., zapisnik PU Lukavca pod brojem 08-06/10-1 od 12.09.2022. godine o saslušanju svjedoka V.K., zapisnik Kantonalnog tužilaštva TK o saslušanju svjedoka V.K. pod brojem T03 0 KT 0105442 24 od 12.07.2024. godine, naredbu Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KTA 0105442 22 od 16.08.2022. godine za pregled i obdukciju leša E.B., zapisnik o obdukciji mrtvog tijela E.B. sačinjen od strane vještaka Alić Emira od decembra 2022. godine, naredbu Kantonalnog tužilaštva TK pod brojem T03 0 KT 0105442 24 od 24.01.2024. godine za vještačenje količine alkohola u krvi, nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine Zdenka Cihlarža od 07.01.2024. godine, naredbu Kantonalnog tužilaštva TK pod brojem T03 0 KT 0105442 24 od 08.01.2024. godine za vještačenje tjelesnih povreda Z.M. i V.K., nalaz i mišljenje vještaka Zdenka Cihlarža od 08.01.2024. godine, naredbu Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona pod brojem T03 0 KT 0105442 24 od 13.06.2024. godine za vještačenje o alkoholiziranosti, kao i nalaz i mišljenje vještaka Kasima Brigića od 21.06.2024. godine, naredbu Kantonalnog tužilaštva TK za vještačenje saobraćajne nezgode broj T03 0 KTA 0105442 22 od 28.09.2023. godine, kao i nalaz i mišljenje vještaka Gabeljić Samira od 13.11.2023. godine, zapisnik PU Lukavac o otvaranju, pregledu, pretresu DVD pod brojem 08-06/10-1 od 17.01.2023. godine sa foto-dokumentacijom, DVD marke Verbatim na kojima se napisano snimak „Marbo“ 16.08.2024. godine, zapisnik o otvaranju, pregledu i pretresu DVD PU Lukavac od 17.01.2023. godine, zatim DVD marke Verbatim sa natpisom snimak SN Lucijana 16.08.2022. godine sa foto-dokumentacijom, zapisnik o uviđaju PU Lukavac od 16.08.2022. godine, zahtjev za ljekarski pregled i određivanje alkohola u krvi i urinu, određivanje alkoholisanosti na ime H.M. zajedno sa rezultatima alkoholometrijske pretrage od 16.08.2022. godine, ispis alko testa naime H.M. rođen ... godine od 16.08.2022. godine, rezultati analiza JZU UKC Tuzla od Klinike za laboratorijsku dijagnostiku naime H.M. za utvrđivanje alkohola u krvi i urinu i droga u urinu, zahtjev za ljekarski pregled određivanje alkohola u krvi i urinu i određivanje alkoholisanosti na ime Z.M. zajedno sa rezultatima alkoholometrijske analize od 16.08.2022. godine, ispis alko testa na ime Z.M. od 16.08.2022. godine, rezultati

analiza Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku alkohola u krvi i urinu i droga u urinu na ime Z.M. od 16.08.2022. godine, zahtjev za ljekarski pregled i utvrđivanje alkohola u krvi i urinu radi utvrđivanja alkoholisanosti na ime V.K. zajedno sa rezultatima alkoholometrijske analize od 16.08.2022. godine, rezultati analiza Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku na ime V.K. riječ o nalazu alkohola u krvi i urinu i droga u urinu od 16.08.2022. godine, zahtjev za ljekarski pregled i određivanje alkohola u krvi i urinu radi određivanja alkoholisanosti na ime E.B. zajedno sa rezultatima alkoholometrijske analize od 16.08.2022. godine, obavijest MUP TK od 16.08.2022. godine na ime povrijeđene osobe H.M., obavijest JZU UKC Tuzla na ime H.M. od 16.08.2022. godine, otpusno pismo JZU UKC Tuzla, Klinike za ortopediju i traumatologiju na ime H.M. sa datumom 17.08 i datumom otpusta 19.08.2022. godine, obavijest JZU UKC Tuzla MUP-u TK na ime Z.M. od 16.08.2022. godine, obavijest JZU UKC Tuzla na ime Z.M. od 16.08.2022. godine, otpusno pismo Klinike za ortopediju i traumatologiju na ime Z.M. sa datumom prijema 17.08. i datumom otpusta 19.08.2022. godine, zaključak i preporuke JZU UKC Tuzla, Klinike za ortopediju i traumatologiju na ime Z.M. od 19.08.2022. godine, obavijest JZU UKC Tuzla MUP-u TK o povrijeđenom V.K. od 16.08.2022. godine, obavijest JZU UKC Tuzla o povrijeđenom V.K., MUP-u TK od 16.08.2022. godine, otpusno pismo Klinike za ortopediju i traumatologiju na ime V.K. sa datumom prijem 17.08. i datumom otpusta 22.08.2022. godine, specijalistički nalaz Klinike za torakalnu hirurgiju JZU UKC Tuzla na ime V.K. od 05.09.2022. godine, odobrenje Kantonalnog tužilaštva TK za otvaranje i pregled privremeno oduzetih predmeta pod brojem T03 0 KTA 0105442 22 od 10.01.2023. godine, zapisnik PU Lukavac o dobrovoljnoj predaji predmeta na ime E.N. broj 08-06/10-1-153/22 od 17.08.2022. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta na ime E.N. broj 08-06/10-1-153/22 od 17.08.2022. godine od strane PU Lukavac, zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta PU Lukavac pod brojem 08-06/10-1-152/22 od 17.08.2022. godine na ime S.B., potvrda o privremenom oduzimanju predmeta pod istim brojem, istim datumom na ime S.B., Potvrda PU Lukavac o privremenom oduzimanju predmeta pod istim brojem, istim datumom na ime S.B., zapisnik o vraćanju predmeta PU Lukavac broj od 03.10.2022. godine, H.M. odnosi se na registarsku tablicu, potvrda o vraćanju privremeno oduzetih predmeta PU Lukavac od 19.08.2022. godine A.T., detalji pretraga IDEEA baze za vozilo ..., karton vozila na ime vlasnika D.S., zajedno sa fotokopijom potvrde o registraciji i policom osiguranja, te ugovor o komisionoj prodaji između D.S. i H.M., detalji pretraga IDEEA baze za vozilo ..., na ime vlasnika S.J. zajedno sa fotokopijom potvrde o registraciji i policom osiguranja, zelenim kartonom, te punomoći na ime Z.B., naredba KT TK za prevoz vozila broj KTA-119/22 od 16.08.2022. godine, naredba KT TK broj KTA 119/22 od 16.08.2022. godine za izuzimanje krvi od H.M., Naredba KT TK broj T03 0 KTA 0105442 22 od 17.08.2022. godine za biohemijsko vještačenje krvi i urina H.M., Z.M., V.K. i E.B., fotodokumentacija PU Lukavca od 05.09.2022. godine na licu mjesta izvršenog uviđaja, fotodokumentacija PU Lukavca od 18.08.2022. godine o obdukciji mrtvog tijela E.B., skica lica mjesta MUP-a TK od 03.10.2022. godine, podaci iz prekršajne evidencije na ime H.M. PS Istoka od 09.01.2024. godine, izvod iz kaznene evidencije na ime H.M., PU Tuzla broj 08-06/7-1-03.7-3.1-2-84/24-DS od 08.01.2024. godine, te popis troškova Kantonalnog tužilaštva TK od 12.08.2024. godine.

Tako je priznanje optuženog u odnosu na mjesto, vrijeme i način izvršenja krivičnog djela potvrđeno zapisnikom o uviđaju Policijske uprave Lukavac od 16.08.2022. godine sa foto-dokumentacijom i skicom lica mjesta sačinjenim na licu mjesta saobraćajne nezgode na magistralnom putu M-4 Tuzla-Doboj u mjestu

Bistarac, grad Lukavac u neposrednoj blizini firme „Luciana“ u kojoj su kao vozači učestvovali E.B. koji je upravljao putničkim motornim vozilom marke Mercedes-Benz, Model ML 350, registarskih oznaka ... i H.M. koji je upravljao putničkim motornim vozilom marke Honda, registarskih oznaka ... te kao suvozači V.K. i Z.M. i u kojoj nezgodi je E.B. smrtno stradao, a dok su ostali učesnici zadobili tjelesne povrede.

Navedene činjenice su utvrđene i na osnovu snimaka video nadzornih kamera sa objekta skladišta firme „Marbo“ i objekta firme „Luciana“ koje su pregledane na glavnom pretresu održanom dana 27.01.2025. godine, iako je branilac optuženog prigovarao izvođenju tog dokaza sa navodima da otvaranju i pregledu tih snimaka u istrazi nije prisustvovao optuženi niti kantonalni tužilac, ali je sudsko vijeće taj prigovor odbilo kao neosnovan obzirom da je uvidom u zapisnik o otvaranju i pregledu CD-a sa snimkama video nadzorne kamere koji je sačinjen u Policijskoj upravi Lukavac dana 17.01.2023. godine utvrđeno da je isti sačinjen u skladu sa članom 85. ZKP FBiH, a koja odredba ne propisuje obavezu da toj radnji bude prisutan kantonalni tužilac, već se ta radnja može obaviti i od strane ovlaštene službene osobe na osnovu odobrenja kantonalnog tužioca, kao ni sam optuženi, već je propisano samo da će se pozvati osoba od koje je predmet oduzet i da se radnja može preduzeti i bez njegovog prisustva, a što je u ovom konkretnom slučaju urađeno, te je osoba koja je dobrovoljno predala predmetni CD obaviještena i nije pristupila predmetnoj radnji.

Pregledom CD-a sa snimkom video nadzorne kamere sa objekta skladišta firme „Marbo“ utvrđeno je da je u 03:30:07 sati zabilježeno kako se na magistralnom putu M4 Tuzla-Doboj iz smjera Lukavca prema Tuzli kreću dva vozila pri čemu se jedno vozilo kreće unazad, odnosno zarotirano tako da su svjetla vozila usmjerena prema Lukavcu, a vozilo se kreće stražnjom stranom prema Tuzli, te kako oba vozila silaze sa kolovoza na zemljanu površinu pored kolovoza koja se nalazi sa desne strane puta gledano iz smjera Lukavca prema Tuzli. Na snimci video nadzorne kamere broj 12 sa istog objekta zabilježeno je kako se u 03:30:08 sati iz smjera Lukavca pojavljuju dva vozila koja se kreću u smjeru prema Tuzli, te da kolovoza i prevrću se na zemljanu površinu 03:30:08.

Pregledom CD-a sa snimkom video nadzorne kamere sa objekta firme „Luciana“ utvrđeno je da na istom nije zabilježen predmetni događaj već samo kretanje vozila magistralnim putem M4 Tuzla-Doboj, pa stoga sudsko vijeće predmetni snimak nije posebno ni cijenilo.

Vještak sudske medicine Alić Emir je iznoseći svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu od 10.12.2024. godine naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona i obavio vanjski pregled i obdukciju mrtvog tijela E.B. dana 16.08.2022. godine u prostorijama Komemorativnog centra Tuzla i u svom obdukcionom zapisniku detaljno opisane povrede koje je konstatovao, a na koncu i dao mišljenje da je smrt E.B. nasilna i neposredno nastupila uslijed konkurentnih uzroka smrti i to oštećenja za po život važnih centara u mozgu, udisanja krvi, izlivanja krvi u obje grudne duplje, kao i obimnog mehaničkog ozljeđivanja za po život važnih centara u mozgu i nastalost prodora krvi u moždane komore koje je nastalo uslijed krvarenja u prostor ispod paučaste moždane opne, ali i oštećenja moždanog tkiva, sve u sklopu povređivanja glave. Sve navedene povrede su, prema mišljenju vještaka, nastale zaživotno, te je smrt oštećenog E.B. nasilna i u direktnoj uročno-posljedičnoj vezi sa povredama koje su nastale prilikom predmetne saobraćajne nezgode.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog vještak je naveo da su prilikom obdukcije izuzeti uzorci krvi oštećenog koji su predati kriminalističkom tehničaru.

Vještak sudske medicine Zdenko Cihlarž je iznoseći svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu od 10.12.2024. godine naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, te obavio vještačenje o nivou koncentracije alkohola kao i opojnih sredstava u krvi optuženog u vrijeme saobraćajne nezgode i njihovog uticaja na njegovu sposobnost upravljanja vozilom. Izvršenim vještačenjem, vještak je utvrdio da je kod optuženog u trenutku udesa koncentracija alkohola u krvi iznosila 1,13 gr/kg, odnosno 24,53 mmola/l, a da su vozači sa takvom koncentracijom alkohola u krvi relativno nesposobni za sigurno upravljanje motornim vozilom, odnosno njihove vozačke sposobnosti su smanjene, ali ne i bitno. Dalje je vještak naveo da iz nalaza Zavoda za biohemiju Poliklinike za laboratorijsko dijagnostiku UKC u Tuzli na ime optuženog proizilazi da je nalaz droge u urinu optuženog bio pozitivni na prisustvo kokaina, odnosno metabolita kokaina, pri čemu nije navedeno u kojoj količini jer kvantitativna analiza nije bila urađena. Poseban metabolit kokaina je, kako je to vještak pojasnio, tzv. kokaetilen, koji nastaje kod istovremenog uzimanja kokaina i alkohola, pa prema tome bi se moglo smatrati da je taj metabolit postojao u konkretnom slučaju, jer iako nije u nalazu navedeno koji tačno metabolit kokaina je prisutan, postojala je sinergija između djelovanja alkohola i kokaina. Prema mišljenju vještaka prisustvo metabolita kokaina vjerovatno kokaetilena, a cijeneći da se u trenutku udesa optuženi nalazio na gornjoj granici tzv. faze stimulacije kod koje opšta vozačka sposobnost smanjena. prije svega zbog promjena koje su najizraženije u psihičkoj mentalnoj sferi, a manje u čulnim i motornim funkcijama, je još više pospješilo prije svega promjene u njegovoj mentalnoj, odnosno psihičkoj sferi, a iz čega proizilazi da se opšta vozačka sposobnost optuženog u trenutku udesa nalazila u granicama apsolutne nesposobnosti za bezbjedno upravljanje motornim vozilom i da se tada nalazio u okvirima tzv. faze inkoordinacije. To je ona faza kod koncentracije alkohola između 1,3 i 2,0 gr/kg i kada je u ovoj fazi opšta vozačka sposobnost bitno smanjena, a redukcija je naročito visoka u slučajevima noćne vožnje, a što je i u konkretnom slučaju, a po izvršenim istraživanjima vjerovatnoća greške kod ovako alkoholiziranog vozača je 15 do 40 puta veća nego kod trijeznog vozača, a u zavisnosti od složenosti saobraćajnih situacija.

Takođe je vještak naveo da je postupao i po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, te obavio vještačenje na okolnosti utvrđivanja vrste, težine i mehanizma povređivanja Z.M. i V.K., te tom prilikom utvrdio da je V.K. kritične prilike zadobio povređivanje glave, grudnog koša, obje noge, kuka, te desne šake u vidu minornog preloma petne kosti desnog stopala, crtastog preloma donjeg dijela tijela desne goljenične kosti, preloma unutrašnjeg gležnja potkoljena, preloma kockaste kosti desnog stopala, iščašenja čašice desnog koljenog zgloba, razderano nagnječne rane nadlanice desne šake, razderano nagnječne rane lijeve uške, preloma I i II desnog rebra, avulzione povrede u predjelu desnog kuka, odnosno acetabulum, oštećenja unutrašnjeg kolateralnog ligamenta lijevog koljena sa krvnom podlivenošću i ogrebotina kože desne strane čela. Povređivanje donjeg dijela desne goljenične kosti, skočnog zgloba i desnog stopala bi najvjerovatnije činilo jednu cjelinu, koja bi nastala snažnim udarom ili stiskanjem u vanjsku stranu stopala, te potom obrtanja oko uzdužne osovine fiksirane noge, a sve to po ostvarenoj koliziji sa vanjskom čvrstom preprekom u konkretnom slučaju vjerovatno sa nekim drugim vozilom, a koje povrede imaju karakter teške tjelesne povrede. Prelom I i II desnog rebra imaju takođe karakter teške tjelesne povrede, a nastale su sudaranjem gornjeg desnog dijela grudnog koša sa nekom čvrstom preprekom unutar kabine vozila, a po ostvarenoj

koliziji djelovanjem sila inercije. Što se tiče preloma, odnosno povređivanja u predjelu oba koljena, vještak je naveo da su ona nastala kontaktiranjem ili sudaranjem sa nekom nižom čvrstom preprekom unutar kabine vozila po ostvarenoj koliziji, naglo nastale deceleracije kretanja, a takođe djelovanjem sila inercije i ovo povređivanje u svojoj ukupnosti takođe ima karakter teške tjelesne povrede. Ostale povrede u predjelu nadlanice desne šake, lijeve uške, desnog kuka, pojedinačno kao i u zbiru imaju karakter lake tjelesne povrede, pa tako cjelokupno povređivanje oštećenog V.K. po svom karakteru predstavlja običnu ili nekvalifikovanu tešku tjelesnu povredu.

U odnosu na povređivanje Z.M. vještak je utvrdio da je imenovana zadobila slijedeće povrede nagnječnu prednje vanjske strane lijeve natkoljenice uz krvnu podlivenost dubljih slojeva kože bez znakova eventualnog povređivanja muskulature, zatim razderano nagnječnu ranu u predjelu lijevog kuka acetabuluma i u predjelu skočnog lijevog zgloba i razderano nagnječnu ranu lijeve strane čela i koje povrede su nastale po mehanizmu kontaktiranja, odnosno sudaranja navedenih dijelova tijela, odnosno glave sa nekom čvrstom preprekom unutar vozila, odnosno kabine vozila po nastaloj nagloj deceleraciji kretanja, a djelovanja sila inercije, te svaka pojedinačno kao i u svome ukupnom sadejstvu imaju karakter lake tjelesne povrede.

Na pitanje suda da li se može izjasniti o vremenu konzumacije kokaina čiji je metabolit pronađen u urinu optuženog vještak je naveo da se ne može izjasniti niti se može izjasniti u kojoj koncentraciji je bio prisutan u organizmu optuženog u kritično vrijeme, ali je sasvim sigurno pospiješio djelovanje alkohola u jednoj izvjesnoj mjeri što je rezultiralo apsolutnom nesposobnošću optuženog za sigurno upravljanje motornim vozilom.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog vještak je naveo da je prilikom izrade svog nalaza i mišljenja koristio isključivo medicinsku dokumentaciju, a nije imao u vidu labaratorijski nalaz alkoholometrije u krvi na ime V.K..

Vještak neuropsihijatar Brigić Kasim je iznoseći svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu od 10.12.2024. godine naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona u cilju utvrđivanja uticaja alkoholiziranosti na psihičku sposobnost optuženog u vrijeme saobraćajnog udesa, te utvrdio da se optuženi doveo u stanje akutnog alkoholnog pijanstva lakog stepena, sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,13 promila, a vozač u ovakvom stanju alkoholne opijenosti više nije sposoban za sigurnu i bezbjednu vožnju, što ne znači da je tehničko-fizički gledano, apsolutno nesposoban za takvu vožnju.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog vještak je naveo da osobe zavisno od karaktera različito reaguju na alkohol, ali da postoje i zajedničke karakteristike, te da se ne može sa sigurnošću utvrditi kako se optuženi konkretno ponašao u tom stadiju alkoholiziranosti.

Priznanje optuženog je potkrepljeno i sa iskazom vještak saobraćajne struke Gabeljić Samira koji je iznoseći svoj nalaz i mišljenje na glavnom pretresu od 27.01.2025. godine naveo da je postupao po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona te obavio vještačenje cilju utvrđivanja svih okolnosti nastanka saobraćajne nezgode koja se dogodila dana 16.08.2022. godine oko 03,30 sati na magistralnom putu M-4 Dobož - Tuzla, u mjestu Bistarac, u neposrednoj blizini firme „Lucijana“, u kojoj je učestvovalo putničko motorno vozilo marke „Mercedes Benz“ registarskih oznaka ..., kojim je u momentu nastanka predmetne saobraćajne nezgode upravljao E.B., a suvozač je bio V.K., te putničko motorno vozilo „Honda“ registarskih oznaka ..., kojim je u momentu nastanka predmetne saobraćajne nezgode upravljao H.M., a suvozač je Z.M.. Vještak je u svom iskazu naveo da se saobraćajna nezgoda dogodila na pravcu odnosno na dijelu magistralnog puta gdje nisu prisutne

krivine, preglednost puta sa mjesta saobraćajne nezgode, gledano u pravcu Doboja je oko 150 metara, dok je u pravcu Tuzle oko 300 metara, radi se o asfaltu koji je suh, bez prisutnih vidljivih deformacija i oštećenja na kolovozu, širine 4 metra, širina jedne kolovozne trake 3,5 metra. Kada je u pitanju horizontalna i vertikalna saobraćajna signalizacija, ukoliko se gleda iz smjera Doboja u smjeru Tuzla, odnosno iz smjera kretanja oba vozila koja su učestvovala u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi, početak tragova saobraćajne nezgode se nalazi na dijelu puta, gdje je na kolovozu prisutna središnja isprekidana bijela linija, dok se dalje u smjeru prema Tuzli, lice mjesta nastavlja u dijelu puta gdje je na kolovozu prisutna uzdužna razdjelna bijela puna linija. Sve opisano je praćeno i postavljenom odgovarajućom vertikalnom saobraćajnom signalizacijom odnosno postavljenim saobraćajnim znakovima, koji odgovaraju postojećoj horizontalnoj signalizaciji. Kada je u pitanju vertikalna saobraćajna signalizacija, na dijelu puta na kojem se dogodila predmetna saobraćajna nezgoda, brzina kretanja za sva vozila je ograničena postavljenim saobraćajnim znakom izričite naredbe ograničenja brzine na 60 km/h u oba smjera, odnosno iz smjera Tuzla, kao i iz smjera Doboja. Ispred lica mjesta saobraćajne nezgode, gledano iz pravca Doboja u pravcu Tuzle, nalazi se predmetni saobraćajni znak, kao i znak za naseljeno mjesto Bistarac.

U predmetnoj saobraćajnoj nezgodi došlo je do slijetanja vozila „Mercedes“ i vozila „Honda“ sa operativne površine kolovoza navedenog magistralnog puta, niz zemljanu kosinu – nasip, u desnu stranu, gledano u smjeru kretanja oba vozila, odnosno iz smjera Lukavca prema Tuzli. Uslijed slijetanja oba vozila niz desnu zemljanu kosinu nasipa magistralnog puta, gledano u smjeru prema Tuzli, dolazi do udara prednjeg dijela vozila „Mercedes Benz“ u betonski potporni zid što je imalo za posljedicu oštećenje navedenog betonskog potpornog zida, kao i prednjeg desnog i prednjeg lijevog točka vozila „Mercedes“ i podizanja zadnjeg dijela vozila „Mercedes“ i odvajanja istog od tla, te početka prevrtanja vozila „Mercedes“, te njegovog daljeg nekontrolisanog prevrtanja na travom obrasloj parceli do zatečene zaustavne pozicije vozila „Mercedes“. Neposredno prije slijetanja vozila „Honda“ sa operativne površine kolovoza magistralnog puta na desnu zemljanu kosinu nasipa, gledano u smjeru kretanja oba vozila neposredno prije nastanka saobraćajne nezgode, odnosno u smjeru prema Tuzli, na kolovozu magistralnog puta došlo je do rotacije zadnjeg dijela vozila „Honda“ u smjeru kretanja kazaljki na satu, što je imalo za posljedicu zaokretanje istog vozila u smjeru prema Lukavcu za oko 180 stepeni, u smjeru koji je suprotan smjeru kretanja istog vozila neposredno prije nastanka saobraćajne nezgode, i kada isto vozilo, tako okrenuto, nastavlja dalje nekontrolisano kretanje unazad ispred vozila „Mercedes“, prednjim dijelom okrenuto prema vozilu „Mercedes“, kada slijeće sa operativne površine kolovoza magistralnog puta na desnu zemljanu kosinu nasipa magistralnog puta, prolazi pored betonskog potpornog zida, nakon čega uslijed uticaja kosine nasipa, dolazi do prevrtanja vozila „Honda“ na travom obrasloj parceli sve do mjesta gdje se isto vozilo u konačnici i zaustavilo prevrnuo na krov. Dalje je vještak naveo da je vozilo „Honda“ bilo svojom lijevom bočnom stranom u lijevoj kolovoznoj straci magistralnog puta, koja je namijenjena za saobraćaj vozila iz smjera iz Tuzle prema Doboju, a desnom, na prostoru desne kolovozne trake u fazi preticanja vozila „Mercedes“ usmjereno prema desnoj kolovoznoj traci odnosno u fazi vraćanja na prostor desne kolovozne trake, kada je došlo do gubitka kontrole odnosno zanošenja i rotacije vozila „Honda“ od strane vozača vozila „Honda“, a dok je vozilo „Mercedes“, neposredno prije slijetanja sa operativne površine kolovoza bilo na prostoru svoje desne kolovozne trake koja je namijenjena za saobraćaj vozila iz smjera Doboja prema Tuzli, te je došlo do gubitka kontrole nad vozilom od strane vozača „Mercedes“ i njegovog slijetanja sa operativne površine kolovoza magistralnog puta na desnu zemljanu bankinu nasipa kada dolazi

do udara prednjeg dijela vozila „Mercedes“ u betonski potporni zid i njegovog prevrtanja sve do mjesta gdje je isto vozilo, u konačnici, i zaustavilo.

Uzimajući u obzir činjenicu da je došlo do rotacije zadnjeg dijela vozila „Honda“ pod uglom od 180 stepeni i okretanja prednjeg dijela istog vozila u smjeru prema Lukavcu, odnosno u smjeru koji je suprotan smjeru kretanja istog vozila prije nastanka saobraćajne nezgode, te činjenice da je došlo do usmjeravanja putanje kretanja vozila „Mercedes“ udesno, gledano u smjeru kretanja navedenog vozila, odnosno u smjeru prema Tuzli, te u kontekstu datih izjava učesnika u saobraćajnoj nezgodi, da je u toku preticanja vozila „Mercedes“ od strane vozača „Honda“ vještak je utvrdio da je u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi došlo do kontakta između prednjeg lijevog čeonog bočnog dijela vozila „Mercedesa benz“ i zadnjeg desnog bočnog dijela vozila „Honda“ i to u fazi precitanja vozila „Mercedes“ od strane vozača vozila „Honda“, kada se vozilo „Honda“ usmjerava prema desnoj kolovoznoj traci magistralnog puta ispred vozila „Mercedes“, uslijed udara prednjeg lijevog čeonog bočnog dijela vozila „Mercedes“ u zadnji desni bočni dio vozila „Honda“ i dolazi do rotacije zadnjeg dijela vozila „Honda“ u smjeru kretanja kazaljke na satu, što je imalo za posljedicu okretanje prednjeg dijela vozila „Honda“ u smjeru koji je suprotan smjeru njegovog ranijeg kretanja, u smjeru prema Lukavcu, gdje se na kolovozu magistralnog puta evidentiraju tragovi zanošenja i rotacije vozila „Honda“.

Prema navedenom, po mišljenju vještaka u predmetnoj saobraćajnoj nezgodi došlo je do bočnog okrznuća između prednjeg lijevog čeono-bočnog dijela vozila „Mercedes“ i zadnjeg desnog bočnog dijela vozila „Honda“ u momentu kada je vozilo „Mercedes“ bivalo preticano od strane vozača strane vozača vozila „Honda“ u trenutku kad je vozač vozila „Honda“ pokušavao da se vrati na prostor desne kolovozne trake, a uzimajući u obzir brzinu kretanja vozila „Honda“ neposredno prije nastanka predmetne saobraćajne nezgode, a koja iznosi 158,44 km/h, potrebno je bezbijeđno odstojanje između zadnjeg dijela vozila „Honda“ i prednjeg dijela vozila „Mercedes“, nakon završetka radnje preticanja odnosno vraćanja vozila „Honda“ na prostor kolovozne trake kojom se kretalo prije preticanja vozila „Mercedes“ koje treba da iznosi najmanje 44,36 metara.

Uzimajući u obzir opisanu dinamiku nastanka predmetne saobraćajne nezgode, kao i položaj vozila u mjestu kontakta, vještak je utvrdio da vozač vozila „Honda“, prilikom poduzimanja radnje preticanja vozila „Mercedes“ nije svoje vozilo držao na potrebnom odstojanju i rastojanju od vozila „Mercedes“ kojeg pretiče, tako da ga ne ometa, niti ugrožava saobraćaj, što je imalo za posljedicu kontakt između vozila, gubitak kontrole nad vozilom i njegovo slijetanje sa operativne površine kolovoza magistralnog puta M-4, Tuzla - Doboj, a što predstavlja propust vozača vozila „Honda“, koji je u uzročno-posljedičnoj vezi sa uzrokom nastanka predmetne saobraćajne nezgode. Nadalje je vještak utvrdio da vozač vozila „Mercedes“ nije svoje vozilo pomjerio ka desnoj ivici kolovoza, kada je njegovo vozilo bilo preticano od strane vozača vozila „Honda“, te brzinu kretanja svog vozila smanjio, kako bi osigurao bezbijeđno preticanje njegovog vozila od strane vozača vozila „Honda“, što predstavlja propust vozača vozila „Mercedes“, koji je u uzročno-posljedičnoj vezi sa uzrokom nastanka predmetne saobraćajne nezgode, a dok je brzina kretanja oba vozila neposredno prije nastanka predmetne saobraćajne nezgode su propusti oba vozača, koji su vezani za težinu posljedica saobraćajne nezgode odnosno brzine kretanja vozila su uticale na posljedice predmetne saobraćajne nezgode i što se može smatrati da se radi o bezobzirnoj vožnji oba učesnika u saobraćajnoj nezgodi.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog vještak je naveo da je bio na licu mjesta i prisustvovao uviđaju, te da je prilikom izrade nalaza koristio i snimke sa video nadzornih kamera koje su mu dosta pomogli u izradi nalaza. Dalje je naveo da je na vozilu „Mercedes“ jedan od pneumatika bio rezervni točak koji je predviđen za

brzinu do 80 km/h i isti je mogao da utiče na pravac i putanju kretanja vozila mada se to nije moglo zaključiti na osnovu materijalnih dokaza. Odgovarajući na dalja pitanja branioca optuženog vještak je naveo da je sa potpornim zidom kontakt ostvarilo samo vozilo marke „Mercedes“, da je širina kolovozne trake kojom se kretalo to vozilo 3,5 metara, a širina tog vozila 1,926 mm, odnosno sa retrovizorima je 2 metra i 141 mm. Takođe je ponovo pojasnio da se kritične prilike vozilo „Honda“ prilikom preduzimanja radnje preticanja na bliskoj udaljenosti, pokušalo ubaciti ispred vozila „Mercedes“ koje se kretalo svojom kolovoznom trakom u pravcu kretanja i kada vozilo „Honda“ ostvaruje kontakt sa vozilom „Mercedes“ ubacivajući se u njegovu putanju kretanja, te da postoje propusti oba učesnika u saobraćaju, a propust vozača „Mercedes“ je u tome što on nije svoje vozilo pomjerio ka desnoj ivici kolovoza i što nije smanjio brzinu kada je vidio da ga pokušava preteći drugo vozilo, a budući da se radilo o „utrkanju“ između njih.

U dodatnom ispitu od strane kantonalnog tužioca, vještak je ponovio da je u predmetnoj nezgodi vozilo „Honda“ prvo ostvarilo kontakt.

Priznanje optuženog je potvrđeno i sa iskazima saslušanih svjedoka, pa je tako svjedokinja-oštećena Z.M. u svom iskazu sa glavnog pretresa od 26.11.2024. godine navela da joj je optuženi bivši suprug, te da je kritične večeri bila u društvu sa optuženim na parkingu jezera Modrac zajedno sa nekim društvom, a E.B. je naknadno došao sa V.K. sa džipom marke Mercedes ML kojim je E.B. upravljao. Na tom parking su se svi zajedno boravili do oko 02,00-03,00 sati kada su odlučili da idu kući, te je ona zajedno sa optuženim sa vozilom marke Honda kojim je on upravljao krenuli prema Tuzli, a dok se nije mogla sjetiti da li je E.B. krenuo prije ili poslije njih. Za vrijeme vožnje na magistralnom putu primjetila je E.B. vozilo kako se kreće velikom brzinom ispred njihovog vozila, a dok se i optuženi sa svojim vozilom u kojem se ona nalazila na mjestu suvozača takođe kretao velikom brzinom, a tom prilikom je primjetila da je na E.B. vozilu jedan od zadnjih pneumatika bio rezervni točak. Tada je svjedokinja prokomentarisala, odnosno rekla optuženom da će taj točak se E.B. vozila otpasti jer se vozilo treslo, a na što joj je optuženi odgovorio da neće, te joj rekao da će ih zaobići jer je E.B. sa svojim vozilom naglo usporio, a potom naglo ubrzao. Nakon toga je optuženi krenuo da zaobilazi E.B. vozilo, te se dalje sjeća samo da su oba vozila bila jedna naspram drugog i da se sjeća nekog vjetra i da je nešto gura, a potom su udarili o nešto te je nakratko izgubila svijest, a nakon što je došla svijesti čula je neke ljude i optuženog kako je doziva. Kantonalni tužilac je svjedokinji predočavao njene iskaze iz istrage kojom prilikom je navela da se sjeća da je E.B. vozio izuzetno brzo i da je optuženi odlučio da ga pokuša preteći što je i uradio, pa je svjedokinja pojasnila da njoj nije poznato da li je optuženi i pretekao E.B. vozilo već samo da je počeo da pretiče i da su se u jednom trenutku nalazili jedan naspram drugog, a što je ona i posljednje vidjela prije gubitka svijesti. Svjedokinja je takođe navela da je ona u toj nezgodi zadobila tjelesne povrede, ali da se ne pridružuje krivičnom gonjenju niti ističe imovinsko pravni zahtjev za naknadu štete.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedokinja je navela da joj je poznato da su optuženi i E.B. bili jako dobri prijatelji od malena, te da su svi te večeri uključujući i E.B. i V.K. pili na tom parking u jezera Modrac. U vezi dešavanja nakon što su krenuli nazad prema Tuzli, svjedokinja je ponovila da se ne sjeća ko je prvi krenuo, da li optuženi sa njom ili E.B. sa V.K., te da se sjeća da je optuženi sa svojim vozilom prethodno pretekao E.B. vozilo, te da E.B. kod neke benzinske pumpe njih pretekao sa svojim vozilom. Odgovarajući na dalja pitanja branioca optuženog, svjedokinja je navela da ih je neposredno ispred mjesta gdje se dogodila nezgoda, E.B. pretekao sa svojim vozilom većom brzinom i počeo se udaljavati i da su ona i optuženi tada komentarisali u vezi njegovog pomoćnog točka, a da bi tada E.B.

usporio svoje vozilo, te je optuženi rekao da će taj točak otpasti i da će ih ubiti i da će ga preteći, pa je i započeo preticanje i kada su sa svojim vozilom bili otprilike do polovine E.B. vozila, tada je osjetila taj vjetar koji je prethodno navela tako da joj nije poznato na koji način je došlo do kontakta između vozila.

Branilac optuženog je svjedokinju i direktno ispitao i kojom prilikom je navela da je nakon što su na parking jezera Modrac došli E.B. i V.K. da je čula da su konzumirali opojnu drogu Kokain, ali da to nije vidjela, te ponovila da joj nije poznato da li je vozilo Mercedes ostvarilo kontakt sa vozilom Hondom kritične prilike.

Svjedok- oštećeni V.K. je u svom iskazu sa glavnog pretresa od 26.11.2024. godine naveo da je kritične večeri oko 23,00-23,30 sati zajedno sa E.B. bio na koncertu na jezeru Modrac, a da bi potom otišli na parking prostor gdje se nalazilo društvo od oko 15-tak osoba među kojima je bio i optuženi te su sjedili i pili. Dalje je naveo da su on i E.B. oko 02,00-03,00 sati E.B. vozilom marke Mercedes ML kojim je E.B. upravljao krenuli kući prema Tuzli, a dok je optuženi sa svojim vozilom marke Honda Civic krenuo odmah iza njih, te da ih je na magistralnom putu pored benzinske pumpe Eneropetrol optuženi pretekao sa svojim vozilom, da bi potom i oni pretekli njegovog vozilo. Nakon toga je optuženi na dionici magistralnog puta prije mosta sa svojim vozilom ponovo krenuo da pretekne njihovo vozilo i tom prilikom je došlo do kontakta između vozila, te je svjedok izgubio svijest i slijedeće čega se sjeća da se probudio u bolnici tako da nije vidio na koji način je došlo do kontakta između vozila jer je u tom trenutku gledao u svoj mobitel. Dalje je naveo da je te večeri kada je sa E.B. i njegovim vozilom krenuo na jezero Modrac, pukla zadnja desna guma na vozilu, pa su je zamijenili i stavili rezervnu gumu i sa takvom gumom su se i vraćali nazad. Odgovarajući na dalja pitanja kantonalnog tužioca svjedok je naveo da su se trenutku kontakta oba vozila kretala uporedo jedno sa drugim brzinom od oko 180 km/h. Kantonalni tužilac je svjedoku predočavao njegov iskaz iz istrage kojom prilikom je naveo da su se on i E.B. u trenutku kada ih je optuženi sa svojim vozilom počeo preticati kretali veoma brzo oko 220 km/h, pa je izjavio da ostaje kod te svoje izjave mada ne zna tačno koja je brzina bila jer nije gledao ali da jeste bila velika brzina. Takođe je kantonalni tužilac svjedoku predočavao i dio njegovog iskaza iz istrage kojom prilikom je naveo da je nakon ostvarenog kontakta E.B. izgubio kontrolu nad vozilom tako da su sletili na desnu stranu i udarili od potporni zid kojom prilikom je on ispao sa mjesta suvozača, a dok je E.B. prošao čitavim tijelom kroz šoferšajbu nakon čega je svjedok odgovorio da se sjeća da se E.B. vozilo počelo zanositi ali da ne zna da li je od kontakta sa drugim vozilom ili zbog stanja puta i brzine kojom su se kretali, te se sjeća da su desnom stranom vozila udarili od potporni zid kada je i izgubio svijest. Takođe je naveo da je on u ovoj nezgodi zadobio tjelesne povrede, ali da se ne pridružuje krivičnom gonjenju protiv optuženog niti ispostavlja imovinskopравни zahtjev za naknadu štete.

U unakrsnom ispitu od strane branioca optuženog svjedok je naveo da su on i E.B. te večeri konzumirali alkohol, te da su se E.B. i optuženi za vrijeme vožnje prema Tuzli trkali i međusobno preticali. U vezi rezervnog točka koji je bio na E.B. vozilu svjedok je naveo da nije osjetio da se vozilo zbog toga trese niti da je nagnuto ali je i napomenuo da su bili pod dejstvom alkohola. Što se tiče same nezgode svjedok je pojasnio da su se oba vozila kretala uporedo tako da je on vidio prednje farove vozila optuženog, te da su on i E.B. sa vozilom udarili od potporni zid, a dok je optuženi sa svojim vozilom prošao pored tog zida.

Svjedok- oštećeni Z.B., otac smrtno stradalog E.B., je u svom iskazu sa glavnog pretresa od 10.12.2024. godine naveo da se ne pridružuje krivičnom gonjenju

protiv optuženog i ne ispostavlja imovinskopravni zahtjev za naknadu štete, a dok je na upit optuženog svjedok naveo da je tačno da su optuženi i njegov sin bili dobri prijatelji i dodao da mu se život poslije toga u cijelosti okrenuo i da redovno posjećuje psihologe i psihijatre i da mu ništa neće pomoći to što bi optuženi bio kažnjen.

Svjedok D.A. koji je saslušan po prijedlogu odbrane je u svom iskazu od 17.02.2025. godine naveo da je kritične večeri boravio na parkingu jezera Modarac u društvu sa svojom djevojkom, E.B. optuženim, njegovom suprugom, V.K. i drugima gdje su konzumirali alkohol i gdje su većina, izuzev njega i njegove djevojke konzumirali i narkotička sredstva, te su se zadržali do oko 02,00-02,30 sati kada su krenuli kući tako što je on prvi krenuo sa svojim vozilom marke Passat 7 bijele boje a sa njim je bila i njegova djevojka S.S., a dok je optuženi krenuo sa svojom suprugom, te E.B. i V.K. sa svojim vozilom. Svjedok je dalje naveo da su E.B. i V.K. došli na jezero sa E.B. vozilom marke Mercedes ML na kojem je bila probušena guma na prednjem desnom točku tako da su istu zamijenili i stavili rezervni točak. Za vrijeme dok su se kretali nazad prema Tuzli, svjedok je naveo da ga je na magistralnom putu pored benzinske pumpe Junuzović Kopex pretekao E.B. sa rezervnom gumom na svom vozilu, a potom ga je pretekao i optuženi sa svojim vozilom marke Honda, a tom prilikom se svjedok sa svojim vozilom kretao brzinom oko 80-90 km/h tako da su ga oni baš brzo pretekli, te je ispred sebe vidio kako je optuženi pretekao E.B., a potom E.B. ponovo pretekao optuženog, a da bi u jednom trenutku oba vozila sletila sa ceste. U trenutku kada su sletili sa ceste, svjedok je pojasnio da je E.B. sa svojim vozilom bio u desnoj kolovoznoj traci a optuženi u lijevoj i da je na toj dionici lošiji put jer je bilo dosta rupa, te je vidio da se E.B. vozilo zaljuljalo. Nakon što su sletili sa kolovoza svjedok je zaustavio svoje vozilo, te im prišao i pronašao Z. koja je vrištala, zatim H.M. u žbunju, a 10-tak metara od njega i V.K. sa povrijeđenom nogom, te pet do deset metara dalje i E.B. kako leži.

Svjedokinja S.S. koja je saslušana po prijedlogu odbrane je u svom iskazu od 11.03.2025. godine navela da je kritične večeri sa svojim tadašnjim momkom D.A. došla na parking jezera Modrac gdje se nalazio optuženi i još neko društvo gdje su konzumirali alkohol, te je neko od njih konzumirao i narkotička sredstva. Dalje je navela da su se na tom mjestu zadržali do oko 01,30 sati kada su svi zajedno krenuli nazad prema Tuzli i to ona sa D.A. i njegovim vozilom marke Passat, a iza njih i H.M. i E.B. sa svojim vozilima, a tokom vožnje su se H.M. i E.B. međusobno preticali, tako što ih je prvo optuženi sa svojim vozilom Hondom pretekao, a potom i E.B. sa Mercedesom ML, a potom je E.B. pretekao i vozilo optuženog, te je do nezgode došlo za vrijeme dok je vozilo Honda preticalo vozilo Mercedes koje se nalazilo u desnoj traci i to na način da je, koliko se sjeća, vozilo Mercedes ostvarilo kontakt sa vozilom Hondom nakon čega su sletjeli sa kolovoza i to prvi optuženi sa svojim vozilom. Takođe je navela da je vozilo marke Mercedes bilo sa jednim rezervnim točkom jer su to i komentarisali na parkingu.

U unakrsnom ispitu od strane kantonalnog tužioca, svjedokinja je navela da kolovoz kojim su se kretali nije bio ravnomjeran jer je bilo zakrpljenih rupa i špura i da su se vozila optuženog i E.B. nalazili oko 150-200 metara ispred njih, tako da je to sve mogla vidjeti ali ne tako čisto.

Optuženi H.M. je svjedočeći u svoju korist na glavnom pretresu od 11.03.2025. godine naveo da je kritične večeri boravio na parking prostoru jezera Modrac sa svojom tadašnjom suprugom i društvom te da je konzumirao alkohol i narkotička sredstva, a da bi negdje oko 01,30-02,30 sati krenuli kući i to tako što je D.A. sa svojim vozilom marke Passat krenuo prvi, a dok su on i E.B. zastali i govorili

jedan drugom da voze polako i da ne divljaju, te je E.B. krenuo prije njega. Nakon što su izašli na magistralni put kod benzinske pume Junuzović Kopex, E.B. ga je pretekao sa svojim vozilom nakon čega je on njega pretekao, pa E.B. ponovo njega. Nakon toga je optuženi počeo ponovo preticati E.B. vozilo i za vrijeme tog preticanja vidio je kako se E.B. vozilo počelo ljuljati i udario u zadnji desni dio njegovog vozila jer ga je bio skoro i pretekao nakon čega mu se vozilo okrenulo na cesti, te je Honda udarila u potporni zid, a Mercedes ga je udario sa prednje strane i zakucao u zid i preletio preko Hondе. Takođe je naveo da su E.B. i V.K. došli na parking jezera sa probušenom gumom na vozilu te su mu montirali rezervni točak.

U unakrsnom ispitu od strane kantonalnog tužioca optuženi je naveo da je te večeri konzumirao alkohol i narkotička sredstva ali da se nije osjećao da je bio pod dejstvom tih supstanci.

Cijeneći naprijed navedeno, odnosno priznanje optuženog koje je potkrijepljeno sa naprijed navedenim i analiziranim dokazima ovaj sud zaključuje da je dokazano da je optuženi na način, u vrijeme i mjestu kako je to navedeno u izreci presude izvršio krivično djelo - Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH.

Naime, prije svega sud nalazi da je priznanje optuženog da je kritične prilike preduzeo krivičnopravne radnje iz izreke presude potvrđeno sa nalazom i mišljenjem vještaka saobraćajne struke Gabeljić Samirom koji je utvrdio da je do saobraćajne nezgode došlo na način što je optuženi upravljajući putničkim motornim vozilom marke Honda, registarskih oznaka ... brzinom od oko 158,44 km/h preduzeo radnju preticanja vozila marke Mercedes-Benz, Model ML 350, registarskih oznaka ..., kojim je upravljao vozač E.B. brzinom od oko 143,39 km/h, a da vozilo nije držao na potrebnom odstojanju i rastojanju od vozila koje pretiče tako da ga ne ometa, niti ugrožava u saobraćaju i kojom prilikom je na udaljenosti od oko 3,90 metara od lijeve prema desnoj ivici kolovoza posmatrano po širini kolovoza magistralnog puta, došlo do kontakta zadnjeg desnog bočnog dijela njegovog putničkog motornog vozila sa prednjim lijevim čeon-bočnim dijelom putničkog motornog vozila kojim je upravljao E.B. koje se kretalo desnom saobraćajnom trakom, a nakon čega je došlo do rotacionog zanošenja zadnjeg dijela vozila Honda i usmjeravanja prednjeg dijela vozila u suprotnom smjeru prema Lukavcu, te nekontrolisanog kretanja unazad istog vozila ispred vozila Mercedes-Benz i njegovog slijetanja sa operativne površine kolovoza puta na desnu zemljanu kosinu nasipa puta, posmatrano iz smjera Lukavca u smjeru Tuzle, dok vozilo Mercedes-Benz napušta operativnu površinu puta, prelazi na desnu zemljanu kosinu puta i svojim prednjim dijelom udara u betonski potporni stub uslijed čega dolazi do podizanja i odvajanja od tla zadnjeg dijela vozila Mercedes-Benz, a onda i do nekontrolisanog prevrtanja vozila po zemljanoj površini pored desne strane magistralnog puta, sve do njegovog konačnog zaustavljanja, a što je potkrepljeno i sa zapisnikom o uviđaju sačinjenim na licu mjesta zajedno sa fotodokumentacijom i skicom lica mjesta na kojima je zabilježeno zatečeno stanje nakon nezgode, kao i snimcima sa video nadzornih kamera.

Nadalje, sudsko vijeće nalazi da su i posljedice ove nezgode, odnosno nastupanja smrti oštećenog E.B., teških tjelesnih povreda oštećenog V.K. i lakih tjelesnih povreda oštećene Z.M. nesporno utvrđene na osnovu nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine Alić Emira i Cihlarž Zdenka, a da je optuženi te prilike bio u stanju akutnog alkoholnog pijanstva lakog stepena sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,13 gr/kg proizilazi iz rezultata alkoholometrijske analize JZU UKC Tuzla od 16.09.2022. godine, te nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine Zdenke Cihlarža i

vještaka neuropsihijatra Kasima Brigića. Pri tome, iako iz rezultata analize JZU UKC Tuzla od 16.09.2022. godine proizilazi da je kod optuženog konstatovano prisustvo kokaina, odnosno metabolita kokaina u urinu, te da je vještak sudske medicine Zdenko Cihlarž u svom iskazu, ali i pismenom nalazu i mišljenju naveo da je u ovom konkretnom slučaju postojala sinergija između djelovanja alkohola i kokaina i da se uslijed toga opšta vozačka sposobnost optuženog u trenutku udesa nalazila u granicama apsolutne nesposobnosti za bezbjedno upravljanje motornim vozilom sudsko vijeće je prihvatilo da je optuženi bio samo relativno nesposoban za sigurnu vožnju, kako je to vještak neuropsihijatar u svom nalazu i mišljenju utvrdio, a obzirom da potvrđenom optužnicom optuženom nije ni stavljeno na teret da je upravljao svojim vozilom i pod dejstvom opojnih sredstava niti da je bio očigledno nesposoban za sigurnu vožnju, odnosno da je ugrozio javni promet uslijed omamljenosti, pa bi drugačijim postupanje došlo do povrede objektivnog indentiteta optužbe i presude jer bi se radilo o drugoj težoj pravnoj kvalifikaciji.

Takođe, sudsko vijeće nalazi da je priznanje optuženog potkrepljeno i sa iskazima saslušanih svjedoka i samog optuženog u vezi onoga o čemu oni imaju neposredna saznanja, odnosno da su se prethodno nalazili na parkingu na jezeru Modrac, da su konzumirali alkohol i narkotička sredstva, da su se prilikom povratka prema Tuzli na magistralnom putu optuženi i oštećeni E.B. sa svojim putničkim motornim vozilima kretali većom brzinom i da su jedan drugog preticali, te da je do kontakta između njihovih vozila došlo za vrijeme dok je optuženi sa svojim vozilom preticao vozilo oštećenog E.B., odnosno za vrijeme dok je bio u lijevoj saobraćajnoj traci paralelno sa E.B. vozilom koje se nalazilo u desnoj saobraćajnoj traci.

Ocjenjujući pravno utvrđeno činjenično stanje sud je našao da su u njemu sadržana sva bitna objektivna i subjektivna obilježja krivičnog djela – Teško krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 2. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH, a obzirom da je optuženi bio svjestan da se upravljajući putničkim motornim vozilom pod dejstvom alkohola u noćnim uslovima bezobzirnom vožnjom sa brzinom od oko 158,44 km/h na dionici magistralnog puta na kojem je znakom izričite naredbe brzina ograničena na 60 km/h, kao i da nedržanjem svog vozila na potrebnom odstojanju i rastojanju od vozila kojim je upravljao E.B. koje je preticao tako da ga ne ometa niti ga ugrožava u saobraćaju, ne pridržava saobraćajnih propisa čime je postupio suprotno odredbama člana 44. stav 2. u vezi sa stavom 1., člana 174. stav 1. i 2. i člana 62. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini i da je bio svjestan da takvim nepridržavanjem saobraćajnih propisa može ugroziti javni promet i dovesti u opasnost život ili tijelo ljudi i da je pristao na to, te da je bio svjestan da na taj način može doći do povređivanja i smrtnog ishoda putnika u putničkom motornom vozilu kojim je upravljao E.B., ali je olako držao da takva posljedica neće nastupiti, pri čemu je došlo do smrti E.B., te teškog tjelesnog povrijeđivanja V.K. i lakog tjelesnog povrijeđivanja Z.M., pa kako tokom postupka nisu nađene okolnosti koje bi isključivale krivičnu odgovornost optuženog, to ga je sud za ovo krivično djelo i oglasio krivim.

Prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije koju treba izreći optuženom H.M. sud mu je kao olakšavajuće okolnosti cijenio njegovo priznanje izvršenog krivičnog djela i iskazano kajanje, zatim doprinos oštećenog E.B. nastanku opasne situacije obzirom da je vještak saobraćajne struke Gabeljić Samir utvrdio i propuste oštećenog jer nije svoje vozilo pomjerio ka desnoj ivici kolovoza niti smanjio brzinu kretanja svog vozila kako bi osigurao bezbjedno preticanje od strane optuženog i da je i on kritične prilike upravljao svojim vozilom bezobzirnom vožnjom kao i optuženi,

činjenicu da je optuženi bio u dugogodišnjim prijateljskim odnosima sa oštećenim smrtno stradalim E.B., o čemu je svjedočio i E.B. otac Z.B., kao i sa oštećenim V.K. i Z.M., koja mu je i bivša supruga, te da je otac dvoje malodobne djece, a dok je kao otežavajuće okolnosti cijenio njegovu raniju osuđivanost, ali ne za ista ili istovrsna krivična djela, kao i jačinu povrede zaštićenog dobra, obzirom da su pored usmrćenja oštećenog E.B. još dvije osobe zadobile tjelesne povrede, od čega jedna osoba i teške tjelesne povrede. Dovodeći u vezu sve naprijed navedene okolnosti sa stepenom krivice optuženog, nastalim posljedicama i protivpravnošću krivičnog djela, sud je optuženog za izvršeno krivično djelo osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, sa uvjerenjem da je ista primjerena u konkretnom slučaju, te da po svojoj visini stoji u srazmjeri sa težinom krivičnog djela, stepenu krivične odgovornosti optuženog i svim okolnostima koje su se našle na strani optuženog i pod kojima je krivično djelo izvršeno, a koje su uticale na visinu kazne, te da će se sa kaznom zatvora u navedenom trajanju, u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, kroz ciljeve specijalne i generalne prevencije. Pri tome, sudsko vijeće prilikom izbora vrste i visine krivične sankcije na strani optuženog nije cijenio okolnosti koje je naveo kantonalni tužilac u završnim izlaganjima, odnosno da je optuženi presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 K 461887 24 K nepravosnažno osuđen zbog istog krivičnog djela, a obzirom da je riječ o nepravosnažnoj presudi koja još uvijek nema pravnog dejstva pri čemu primjerak te presude nije ni dostavljen sudu, kao ni okolnosti da je prošle godine na području Federacije Bosne i Hercegovine 222 osoba izgubilo život u krivičnim djelima koja su izazvana saobraćajnim nezgodama u kojima je bilo prisustvo alkohola ili opojnih droga i da je na području Tuzlanskog kantona u periodu od devet mjeseci 25 osoba izgubilo život u ovakvoj vrsti saobraćajnih nezgoda, a obzirom da kantonalni tužilac za te svoje precizne navode nije pružio nikakve dokaze pri čemu se optuženom optužnicom nije ni stavljalo na teret da je krivično djelo izvršio u stanju omamljenosti, odnosno da je bio apsolutno nesposoban da upravlja motornim vozilom, te nisu uzeti u obzir ni navodi kantonalnog tužioca kojima se pozivao na sudsku praksu u sasvim drugom predmetu, odnosno konkretno u predmetu broj 03 0 K 016328 17 K od 22.12.2017. godine, a obzirom da je odgovornost svakog optuženog individualna u sklopu svih objektivnih i subjektivnih okolnosti u svakom konkretnom slučaju, pri čemu kantonalni tužilac nije ni priložio navedenu sudsku odluku na koju se poziva kako bi se utvrdilo da li se radi o bitno sličnom slučaju kako je to i naveo.

Sud je optuženom na osnovu člana 77. KZ FBiH izrekao sigurnosnu mjeru – zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom „B“ kategorije, a obzirom da je cijeneći obim i težinu saobraćajnih propisa koje je optuženi kritične prilike prekršio, a naročito činjenicu da je vršio radnju preticanja sa svojim vozilom brzinom od brzine od oko 158,44 km/h koja je bila više od duplo veća od dozvoljene brzine izricanje navedene mjere neophodno kako bi se otklonili uvjeti koji mogu uticati na optuženog da izvrši novo krivično djelo protiv sigurnosti javnog prometa. Pri tome je sud, iako je kantonalno tužilaštvo predložilo izricanje navedene mjere u trajanju od 5 (pet) godina, optuženom sigurnosnu mjeru izrekao u trajanju od 1 (jedne) godine smatrajući da se svrha sigurnosne mjere može i na taj način postići, sa tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanje ove mjere.

Optuženi je na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH oslobođen obaveze da naknadi troškove krivičnog postupka, jer je nezaposlen i otac dvoje malodobne djece, pa sud smatra da bi obavezivanje optuženog na plaćanje troškova krivičnog postupka dovelo u pitanje njegovo izdržavanje i izdržavanje njegove porodice.

Sud nije odlučivao o imovinskopравnom zahtjevu za nakadnu štete obzirom da oštećeni Z.M., V.K. i Z.B., otac smrtnog stradalog E.B. takve zahtjeve nisu ispostavili.

Iz svih naprijed iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Edita Jakovljević, s.r.

Predsjednik vijeća

Damir Čačković, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Vrhovnom sudu Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema presude.